

”§ 126. Retten til at føre de i § 125 nævnte køretøjer skal endvidere frakendes føreren af et sådant køretøj, såfremt han:

- 1) *under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,*
- 2) *---”.*

Bestemmelsen omfatter, hvad der undertiden i daglig tale kaldes ”groft uforvarlig kørsel”.

Det fremgår af bemærkningerne (FT 1974-75, 2. saml., till. A, sp. 1995), at der med udtrykket ”under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden” for det første sigtes til tilfælde, hvor grundlæggende og sikkerhedsmæssigt betydningsfulde færdselsregler er tilsidesat. Tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden vil endvidere kunne foreligge, hvor kørslen – selv om der ikke er tale om overtrædelse af fundamentale færdselsregler – må karakteriseres som hensynsløs, hasarderet eller chancepræget.

I begge situationer kræves det tillige, at kørslen har voldt skade eller fremkaldt fare herfor. Med bestemmelsen om farefremkaldelse stilles der dog ikke krav om, at der nødvendigvis skal foreligge en aktuel fare. Det vil efter omstændighederne være tilstrækkeligt, at der ved overtrædelsen af den pågældende færdselsregel typisk skabes en farlig situation. Eksempelvis vil overhaling under overskridelse af dobbelte spærrelinier ofte være karakteriseret ved, at selv om der ikke fremkaldes nogen konkret overhængende fare, er forseelsen egnet til at fremkalde fare. Det afgørende er således, om kørslen er egnet til at fremkalde en konkret faresituation, men ikke om denne situation rent faktisk opstår. Omvendt vil der kunne foreligge tilfælde, f.eks. i forbindelse med overtrædelse af vigepligtsbestemmelserne, hvor der er forvoldt skade, men hvor de konkrete omstændigheder (eksempelvis at den pågældende holdt stille før fremkørsel) medfører, at forseelsen ikke findes ”grov nok” til at medføre en frakendelse (der er ikke tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden).

En overtrædelse af en grundlæggende og sikkerhedsmæssigt betydningsfuld færdselsregel – eller hensynsløs, hasarderet eller chancepræget kørsel – hvor der er voldt skade eller fremkaldt fare herfor, samt visse situationer, hvor der foreligger en abstrakt faresituation (overskridelse af dobbelte spærrelinier), vil således efter gælden-

de praksis som udgangspunkt medføre frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1.

Tilsvarende ”trafikfarlige” situationer, hvor der ikke allerede sker en frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1, bør efter udvalgets opfattelse være omfattet af en klippekortordning. Der vil således være tale om en række forseelser, hvor der alene foreligger abstrakt fare (en potentiel trafikfarlig situation) eller situationer, hvor forseelsen på grund af konkrete omstændigheder ikke findes ”grov nok” til en frakendelse (der foreligger ikke tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden), dvs. trafikfarlige situationer, hvor betingelserne for en frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt.

§ 126, stk. 1, nr. 6:

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 126. Retten til at føre de i § 125 nævnte køretøjer skal endvidere frakendes føreren af et sådant køretøj, såfremt han:

- .....
- 5) *....., eller*
  - 6) *frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.*
- .....”

Bestemmelsen tager sigte på situationer, hvor føreren gennem et større antal færdselsforseelser – som bedømt hver for sig ikke kan begrunde frakendelse af førerretten – har demonstreret manglende ansvarsbevidsthed og forståelse af hensynet til færdselssikkerheden.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen er således sammenfaldende med anvendelsesområdet for en klippekortordning. Ved gennemførelse af en klippekortordning som beskrevet skal det derfor overvejes, om den nugældende nr. 6) i forbindelse med indførelsen af en sådan ordning vil blive indholdsløs og derfor skal udgå, eller om det vil være mere hensigtsmæssigt at lade bestemmelsen bestå i omskrevet form.

Udvalget finder, at bestemmelsen bør udgå, idet eksistensen af bestemmelsen kan være med til at skabe forvirring omkring anvendelsen af klippekortordningen og den overskuelighed, der bør forsøges indført med denne ordning. Endvidere kan bestemmelsen alene tænkes at være relevant i ganske få tilfælde, og dette forhold op-